STICUSA KNIPSELKRANT 90

Dinsdag 6 augustus 1985 BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

UNIEKE INLEIDING IN DE ENGELSTALIGE CARIBISCHE LITERATUUR:

"SOMETHING RICH LIKE CHOCOLATE"

WILLEMSTAD - De Antilliaanse Coöperatieve Uitgeverij Kolibri brengt deze maand een unieke inleiding in de Engelstalige Caribische literatuur op de Antilliaanse studiebuekenmarkt. De inleiding verschijnt onder de titel "Something Rich like Chocolate", "Introduction to Caribbean Prose Writing in English" (325 blz., Naf. 30,-) en werd geschreven en samengesteld door drs. Aart G. Broek.

Tot voor de uitgave van "Something Rich like Chocolate" waren docenten Engels genoodzaakt om uitsluitend de literatuur uit Groot Brittanië en de Verenigde Staten te behandelen. Door het ontbreken van een lees- en leerboek kon aan de Engelstalige Caribische literatuur geen systematische aandacht worden besteed. Een pijnlijke situatie gegeven het feit dat onze eilanden tot het Caribisch Gebied behoren en Antilliaanse leerlingen toch vooral op de hoogte zouden moeten worden gebracht van de literatuur van onze Caribische buren.

Verandering

Met ingang van het komende schooljaar kan hierin verandering worden gebracht. "Something Rich like Chocolate" biedt een gevarieerde keuze aan fragmenten uit de 20ste eeuwse romans van Westindische auteurs zoals C.L.R. James, Ralph de Boissière, Claude McKay, Jean Rhys, Roger Mais, Orlando Pattterson, Vic Reid, George Lamming, John Hearne en VS Naipaul (aan wiens werk de titel werd ontleend) en vele anderen.

De tekstfragmenten illustreren bepaalde meer of minder vaak voorkomende thema's en motieven in de Westindische literatuur. Tevens wordt aan de hand van deze tekstgedeeltes kennis van verhaalanalyse bijgebracht. "Something Rich like Chocolate" beperkt zich overigens niet alleen tot romans. Er is ook uitgebreid aandacht voor andere teksten van Westindische romanschrijvers, zoals dagboeken, essays, autobiografieën en brieven. Deze specifieke teksten maken tenslotte ook deel uit van de rijke Caribische literatuur.

De Westindische literatuur wordt in "Something Rick like Chocolate" behandeld tegen de achtergrond van de sociale ontwikkeling in deze eeuw. Enige kennis van belangrijke gebeurtenissen --o.a. de onafhankelijkheid, de emigratie, de toenemende invloed van de Verenigde Staten-- is noodzakelijk om de uiteenlopende onderwerpen van de Westindische romans te kunnen begrijpen. Eveneens is aandacht besteed in "Something Rich like Chocolate" aan zaken die onlosmakelijk met literatuur verbonden zijn, zoals uitgevers, boekhandels, tijdschriften, bibliotheken, literaire prijzen en boekbesprekingen.

Levendige Stijl

Al deze onderwerpen worden de lezer gepresenteerd in een levendige stijl van schrijven, specialistische termen worden met mate gebruikt, vakkundig uitgelegd en geillustreerd.

Vanzelfsprekend ontbreken een uitgebreide bibliografie en opdrachten niet aan dit lees- en leerboek. "Something Rich like Chocolate" bevat, verspreid door de methode, ruim honderd zeer uiteenlopende opdrachten. Deze doorbreken voor het merendeel de traditioneel passieve houding die van leerlingen en studenten wordt verwacht tijdens de literatuurlessen.

"Something Rick like Chocolate" bedoelt een aktieve betrokkenheid bij de eigen Caribische literatuur te bewerkstelligen. Hoewel dit boek zich in eerste instantie richt tot leerlingen en studenten in het Antilliaanse onderwijs, zal stellig eenieder die zijn of haar kennis van de Engelstalige Caribische literatuur wil vergroten, of, waarschijnlijker, kennis wil maken met deze literatuur, in "Something Rich like Chocolate" een zeer bruikbare en boeiende steun vinden.

De auteur van "Something Rick like Chocolate", Aart G. Broek (geb. 1954 in Maasland, Nederland), studeerde aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, Engels en Vergelijkende literatuurwetenschap (in het bijzonder met betrekking tot Caribische literatuur), met als bijvakken sociologie en leerplanontwikkeling.

Hij is sinds 1981 werkzaam als docent Engels aan het Peter Stuyvesant College.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Dinsdag 6 augustus 1985

Muzikale compositie ter ere van de Status Aparte

ORANJESTAD - De viering van de Status Aparte zal geschieden in de vorm van een culturele expressie, zo deelt de Arubaanse Voorlichtingsdienst mee. Op verschillende gebieden zal de Arubaanse bevolking haar vaderlandslievende gevoelens moeten uiten.

Het Bestuurscollege nodigt de lokale componisten uit om deze gevoelens uit te drukken in papiamentstalige liedjes.

Het moet mogelijk zijn, aldus de AVD, op het ritme van een wals, een tumba of een mazurka met welgekozen woorden een lied te componeren waarin onze liefde voor Aruba tot uitdrukking komt.

Alle composities dienen niet later dan 15 september ingediend te zijn bij het bureau voor de viering van de Status Aparte bij het Instituto di Cultura.

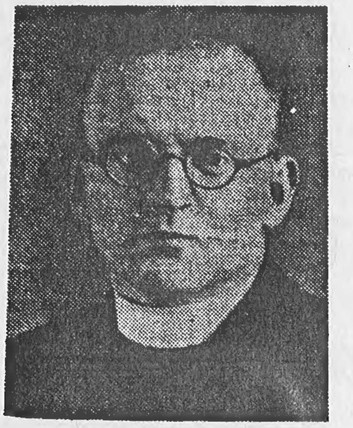
Afhankelijk van het aantal inzendingen zal een festival georganiseerd worden voor de liedjes ten gehore bracht kunnen worden. Ook zal men van de inzendingen gebruik kunnen maken op de dag waarop de Status Aparte gevierd zal worden. Zoals bekend is dit vastgesteld op 6 januari 1986.

De AVD zegt tot slot van haar bericht dat het Bestuurscollege hoopt dat al onze lokale componisten hun Arubaanse gevoelens zullen weten uit te drukken in papiamentstalige liedjes die te maken hebben met de staatkundige wijzigingen.

MET HEIMWEE AAN "ZIJN EILAND IN DE ZON"

PASTOOR BRADA VIERDE 50-JARIG JUBILEUM

WILLEMSTAD -- Op 25 juli 1985 herdacht Pastoor Brada het heugelijke feit dat het 50 jaar geleden was dat hij tot priester werd gewijd, nadat hij in 1930 was geprofest in de Orde der Dominicanen. In 1937 arriveerde hij op Curaçao waar hij 44 jaar met inzet van al zijn krachten voor de bevolking van ons eiland heeft gewerkt. Het in Amersfoort verschijnende "Katholiek Nieuwsblad" heeft een artikel gewijd aan dit jubileum, dat wij hieronder in extenso overnemen.

Pater Brada ... bij zijn aankomst op Curaçao in 1937.....

"Een advertentie kan soms zo simpel lijken...

Op donderdag 25 juli a.s. zal het 50 jaar geleden zijn dat pater Willibrordus Menno Brada tot priester werd gewijd".

Als men echter verneemt wat er alzo gedurende deze vijftig jaren werd gepresteerd en meegemaakt, dan zal men zich uitermate verwonderen.

Pater Menno Brada was de zoon van een zetkastelein en hij werd geboren in de herberg "t Gouden Wagentje" aan de Nieuwestad te Leeuwarden. De pater moet echter erkennen dat hij van Leeuwarden meer huizen en straten kent dan mensen. Op 12-jarige leeftijd verliet hij de Friese hoofdstad om naar het klein seminarie te gaan.

Als bewoners van de binnenstad had zijn familie het meest te maken gehad met de Dominicaner paters, die toen nog in de Speelmanstraat gevestigd waren en deze orde sprak de jonge Menno dan ook het meeste aan. Ofschoon de vader het best vond dat Menno aan de priesterstudie begon, had hij toch in stilte gehoopt dat de jongen in zijn voetsporen zou treden.

Vader had nl. inmiddels het kastelienschap opgegeven om directeur te worden van de roomskatholieke Hanzebank en toen deze bank over de kop ging werd hij commies in effecten.

IN 1935 NAAR CURACAO

Menno koos echter voor minder aardse zaken, zoals filosofie en theologie. Na zijn priesterwijding in 1935, kwam het spannende moment waarop de overste bekend zou maken welke taak er voor de nieuwe priester was weggelegd.

Van inspraak was in die jaren geen sprake. Voor Menno Brada werd het Curaçao en op 15 oktober 1937 vertrok hij vanuit Amsterdam met de H.M. Crijnsen naar het Caraibisch gebied. Missionarissen gingen in die tijd slechts om de tien jaren op verlof. Voor Menno werden het er zelfs elf die eerste keer, want de oorlog brak uit en alles werd anders.

Gedurende zijn Antilliaanse jaren heeft pater Brada altijd dezelfde functie vervuld. Hij was secretaris van de apostolische vicaris, die de R.K.-Kerk op de Antillen leidde.

Later, in 1958, werd Willemstad tot Bisdom verheven en de functie van vicaris-generaal die pater Brada vervulde was een prima post om snel te aarden. Het werk was voor hem een uitdaging want hij zat meteen midden in het bestuurscentrum.

De Rooms Katholieke Kerk op de Antillen is altijd de kerk van de gewone man geweest. Negentig procent van de bevolking van de zes eilanden is rooms-katholiek. Godsdienstigheid zit er bij de Antillianen diep ingebakken. Hetgeen helaas nog geen garantie geeft voor een bloeiende werk, want met priesterroepingen is het nooit veel geworden.

Pater Brada spreekt van een rooms-katholicisme met een Zuidamerikaanse inslag. Devotie speelt een grote rol. Na de oorlog zijn de laatste restjes Nederlandse invloed geleidelijk uit de R.K.-Kerk verwijderd. De laatste jaren ligt de nadruk vooral op de toerusting van lekenkader en het terugdringen van de rol van de pastores.

De overgang naar en meer aangepaste kerkvorm en theologie is volgens Brada na het Tweede Vaticaans Concilie soepel verlopen, soepeler dan in Nederland.

Dat de kerk door de Antillianen beschouwd wordt als iets van henzelf, bleek toen in 1969 een kortstondige en nogal gewelddadige revolutie uitbrak op Curaçao. De kerken werden ongemoeid gelaten. Dat het bisschoppelijk paleis in vlammen opging, was slechts te wijten aan het overwaaien van vonken uit een nabijgelegen pand. Voor pater Brada overigens was die brand een enorme klap, omdat niet alleen het paleis, maar tevens het hele kerkelijke archief van de zes eilanden verloren ging.

Mede daardoor onderging het onderwerp van de geschiedschrijving wel enige verandering.

HISTORICUS

Tijdens zijn 45 tropenjaren voltooide pater Brada maar liefst dertig cahiers over (kerk)historische onderwerpen aangaande de Antillen.

Maar ook in Nederland heeft hij zich met dezelfde ijver gestort op de geschiedenis van zijn orde, de Dominicanen, waarvan als eerste resultaat in 1982 een boekje van 50 pagina's verscheen over de driehonderdjarige geschiedenis van het Dominicanerklooster in het Groninger Winsum. Eerder schreef hij al korte studies over de Dominicanen in Leeuwarden, gepubliceerd door het Friese "Folk en Tsjerke". Pater Brada's schrijvershand is onstuitbaar en de vele interessante werken die uit zijn pen vloeien kunnen ook worden teruggevonden in de pas verschenen tweede druk van de Encyclopedie van de Nederlandse Antillen, een prachtig boekwerk! De lijst van medewerkers vermeldt: W.M. Brada O.P., Pater te Leusden, Oud-vicaris-generaal Bisdom Willemstad (Geschiedenis).

Vanzelfsprekend.. GE-SCHIEDENIS....!

Niemand anders dan pater Brada bleek immers geschikter om dit deel van de encyclopedie voor zijn rekening te nemen! Het is werkelijk een lust om kennis te nemen van wat er alzo heeft plaatsgevonden vanaf het moment dat Alonso de Ojeda in het jaar 1499 de Benedenwindse Eilanden ontdekte.

Intriges. Zeegevechten tussen Spanjaarden, Fransen, Engelsen en Nederlanders. Contacten met Indianen. De Westindische Compagnie. De slavenhandel. De exploratie van de koninklijke Shellgroep in Venezuela en de opzet van raffinagebedrijven op Curaçao en Aruba.

Pastoor Brada ...1985...

De uiterst snelle groei naar welvaart, waarbij Curaçao een grootste wereldhavens werd en ten slotte de economische teruggang, waarvoor onze minister-president verleden week besprekingen te Caracas voerde.

Pater Menno Brada is na 45 tropenjaren in 1982 teruggekeerd naar het kille vaderland. In het huis van de zusters dominicanessen te Leusden heeft hij nu een rustpunt gevonden. Een rustpunt van waaruit hij evenwel met hart en ziel werkzaam blijft met zijn pastorale taak voor de alhier wonende rooms-katholieke Antillianen.

Daarnaast kan hij het schrijven onmogelijk laten en verricht hij ook nog steeds journalistieke arbeid voor enkele bladen op Curaçao.

Met zijn Antilliaanse ervaring is pater Brada een uitstekende pastorale werker voor de Antil-

zie verder p. 3

Vervolg Pastoor Brada

lianen in Nederland. Als kenner van het papaimento voelt hij feilloos aan waar de problemen zitten om "zijn" mensen weer het gevoel te geven hoe men zichzelf kan zijn. Ook heeft hij veel te maken met studenten, die moeite hebben met het klimaat in Nederland letterlijk en figuurlijk. Evenals de pater missen mannen en vrouwen de uitbundigheid en vrolijkheid die zo eigen is aan het leven in de Caribbean.

Samen met hen deelt hij het heimwee naar dat prachtige eiland in de zon met de wuivende palmen en de verkoelende passatwind. Verlangen naar de kristalheldere zee die golven als diamanten bruisend doet uiteenspatten tegen woeste koraalkusten. De jonge Menno is als Fries vertrokken en als yiu di Corsow teruggekeerd. Zal hij zich ooit weer helemaal in Nederland thuisgevoelen?

Lubidá... Vergeet dat maar... Menno a cambia completamente i asina e ta sinti su mes feliz.

Gefeliciteerd pater Brada.. van harte!!!

Dienst Kultuur wil organisatie in handen hebben

TULA-VIERING LEIDT TOT GROTE CONTROVERSE

WILLEMSTAD - De heer Domacassé, hoofd van de Dienst Kulturele Zaken, heeft in een vertrouwelijk schrijven gericht aan de heer Nelson Monte, gedeputeerde van Kultuur, het verzoek gericht opdat de Dienst de organisatie toegewezeb zal krijgen van de jaarlijkse viering van de Tula-dag. De Organisatie is op het ogenblik in handen van de Komishon 17 di Ougustus, die hiervoor een subsidie van 20.000 gulden ontvangt.

De heer Domacassé vindt het niet juist dat aan de commissie, als pressiegroep binnen onze samenleving die een kontrolerende en inspirerende taak op de Uitvoerende Macht heeft, een dergelijke organisatie is toegewezen.

Curaçao kent een politiek systeem dat op de beginselen van demokratie is gebaseerd. Binnen dit geheel hebben zowel de Uitvoerende Macht als de Oppositie (waaronder pressiegroepen vallen) hun specifieke verantwoordelijkheden, die een vereiste zijn voor een gezond en evenwichtig functioneren van de demokratie. Hoewel de scheidslijn tussen genoemde verantwoordelijkheden niet altijd even scherp te trekken is, is het een essentieel vereiste dat de ene "partij" zich niet op het gebied van de andere gaat bewegen. Dit leidt ongetwijfeld tot een verbreken van het evenwicht binnen het systeem, aldus de heer Domacassé, in het schrijven aan Gedeputeerde Monte.

Pressiegroep

Het is dan ook niet logisch, aldus de brief verder, dat de Komishon 17 di Ougustus, als pressiegroep een subsidie van 20.000 gulden ontvangt ter viering van de Tula-dag. Dat genoemde commissie een pressiegroep is, manifesteert zich in het feit dat de Komishon 17 di Ougustus:

a.) zich in al haar akties schijnbaar op het standpunt stelt dat de strijd van Tula een raciale strijd is geweest en de neiging heeft agressie te prediken. Dit met alle gevolgen van dien;

b.) het nodig acht het Bestuurscollege (de Overheid) op een bijna beledigende manier te kraken;

c.) met het socialisme en het communisme flirt en deze systemen verromantiseert. Ter voorkoming van enig misverstand merkt de heer Domacasse op, dat hij organisaties als bovengenoemde commissie als een normaal verschijnsel binnen elke democratie ervaart, die een bijdrage leveren tot het nodige machtsevenwicht binnen het systeem. "Een volk namelijk dat haar stem niet laat horen, is een volk dat op de weg is blijven stilstaan".

Het probleem zit hem, volgens het hoofd van de Dienst Kulturele Zaken, hierin, dat het naar buiten toe telkens weer lijkt alsof de Dienst en daarmee de Overheid achter genoemde filosofie van de Komishon 17 di Ougùstus staat. Ter voorkoming hiervan is verleden jaar een soort overeenkomst in de vorm van een "Plataforma di Trabou" tussen de Dienst en de commissie aangegaan. De commissie bleef echter precies doen wat zij wilde.

Visie

De Dienst Kulturele Zaken, volgens het schrijven van de heer Domacassé, heeft de volgende visie over de viering van de Tula-dag en de Komishon 17 di Ougustus.

a) De strijd van Tula en de zijnen is geen raciale strijd, maar een strijd geinspireerd door de natuurlijke drang naar vrijheid. En vrijheid impliceert dat men in staat is de eigen problemen op te lossen. Dus de strijd van Tula, geprojekteerd naar onze tijd, is er één die de Curaçaoënaar moet wijzen op zijn taak als burger in deze gemeenschap, waarbij hij een bijdrage dient te leveren tot de verdere opbouw van de Natie.

Gezien de huidige situatie dient voorkomen te worden dat er ideeën worden gepropageerd die tot volksonrust kunnen leiden.

b) Het is zonder meer onjuist het Bestuurscollege op een bijna beledigende manier te bekritiseren in het bijzijn van onder andere een gedeputeerde die zich kosten noch moeite heeft getroost om de Komishon 17 di Ougustus tegemoet te komen, zowel financieel als organisatorisch met betrekking tot de viering van de Tula-dag. Een en ander heeft plaatsgehad in 1983 tijdens het hoofdprogramma van de viering van de Tula-dag.

c) Het beleid van de Overheid dient een waarborg te zijn voor het voortbestaan van de democratie. Het flirten met andere politieke systemen is derhalve uit den boze. Bovendien is dit geflirt een utopisch geromantiseer, rekening houdend met machtige landen als de Verenigde Staten en Venezuela.

Wij zullen ons tevreden moeten stellen met ons demokratisch systeem, hoe inkompleet het soms ook mag lijken en proberen er het beste van te maken.

Filosofie

De heer Domacasse is dan ook de mening toegedaan, dat de Komishon 17 di Ougùstus, indien zij zich als pressiegroep opstelt, "all the way" moet gaan en niet bij de Dienst Kulturele Zaken, de Overheid, komen bedelen om de nodige bijdrage ter verspreiding van haar filosofie, hoe goed bedoeld dit alles ook mag zijn.

De Dienst Kulturele Zaken heeft in deze en over de hele linie haar eigen filosofie en is vastbesloten om, indien het Bestuurscollege hierin toestemt, dit ook in de praktijk ten uitvoer te brengen, nu zij als Dienst de nodige vrijheid en kracht bezit om zich eindelijk daadwerkelijk te manifesteren.

De Dienst Kulturele Zaken staat welwillend tegenover een samenwerking met de commissie in deze, mits genoemde commissie zich aan de door de Dienst vastgestelde regels houdt.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Zaterdag 17 augustus 1985

Jeugdfilm over geschiedenis

"ASINA TABATA" VIA TELECURACAO

WILLEMSTAD - "Asina tabata" (Zo was het) is de titel van een film over de geschiedenis van Curacao. De film is in drie onderdelen verdeeld die alle tesamen één film vormen. Het eerste gedeelte gaat over de tijd dat de Indianen op Curacao woonden. Het tweede gedeelte speelt zich af in de tijd dat de Spanjaarden de scepter zwaaiden op Curacao en de derde en laatste aflevering gaat over de tijd dat de Hollanders voor het eerst ons eiland betraden.

De laatste jaren wordt aan de geschiedenis van Curaçao veel aandacht besteed. Vooral bij de jeugd blijkt de behoefte groot te zijn wat meer over "Curacao van vroeger" te weten te komen. In dit kader is in 1981 door Angel Salsbach, de motor achter het hele projekt, aan Corry van Heyningen de opdracht, van de Dienst van Onderwijs en Cultuur, gegeven een televisie-uitvoering over de geschiedenis van Curacao te schrijven. Voor deze film werd dezelfde struktuur toegepast als bij de jeugdserie "Hier zijn wij, wie ben jij?". In deze jeugdserie vormden verschillende korte fragmenten één geheel, en vooral in "Asina tabata" deel I is dit goed te zien. Dit eerste gedeelte is verdeeld in drie delen.

In het eerste deel legt Pater Brenneker aan een aantal kinderen uit hoe ze te weten kunnen komen dat er duizenden jaren geleden op ons eiland indianen hebben gewoond. Het tweede gedeelte van "Asina tabata" I, is gefilmd op Brievengat en San Pedro, twee historische plaatsen, waar vroeger door de indianen potten van klei werden gemaakt. In dit gedeelte wordt door Laeticia Hamel, Tamara Salsbach en Korra Juliana getoond hoe van aarde, grondstof voor het maken van de potten, klei wordt gemaakt om daarmee de potten te maken. Het derde en laatste gedeelte is het belangrijkste. In dit gedeelte ontmoeten Donny (Saniel Theodora) en Diana (Karin Fraai) de archeoloog Shon Arko (gespeeld door Carl v,d, Meulen). Shon Arko heeft een teletijdmachine waarmee Donny, Diana en Shon Arko terug gaan naar het verleden, waar Diana en Donny kunnen zien hoe de Arowakken in die tijd leefden. De scènes over de indianen zijn gefilmd op Savaneta.

"Asina tabata" I zal door Telecuracao op zondag, 18 augustus a.s. om kwart vóór 5 worden uitgezonden. De andere twee delen zullen op dezelfde tijd worden uitgezonden op zondag, 25 augustus a.s. en zondag, 1 september a.s. Deze twee laatste delen zullen in de vorm van een avonturenfilm worden uitgezonden.

De produktie, regie en het script zijn in handen van Corry van Heyningen, en muziek is van Angel Salsbach en Edsel Provence.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Donderdag 8 augustus 1985

Tijdschrift voor Antilliaans Recht "Justicia"

WILLEMSTAD -- Recent is verschenen de eerste aflevering van het juridische tijdschrift "Tijdschrift voor Antilliaans recht -- Justicia". Het tijdschrft TAR-Justicia is voortgekomen uit een samengaan van het bestaande Tijdschrift voor Antilliaans Recht, waarin vooral de Juridische Faculteit van de UNA publicistisch actief is en het Arubaanse tijdschrift Justicia, waarin met name P.V. Sjiem Fat en Shon Lopez veelvoudig schreven. Het abonnee-aantal van TAR-Justicia bedraagt ruim 600. Het tijdschrift vindt ook veel aftrek in Nederland. De omvang van dit nummer is 80 pagina's.

In de pas gepubliceerde aflevering vallen twee grotere artikelen aan te treffen: "één omtrent de civiele procedure in het Engelssprekende Caribische gebied, geschreven door twee docenten van de University of the West-Indies en een artikel van Mr Harold Munneke over Rechtsbescherming tegen de overheid en constitutionele rechtsorde. Daarnaast bevat de aflevering twee artikelen over ruimtelijke ontwikkelingsplanning op Curaçao, geschreven door respectievelijk mr. Coffie en mr. Leopold en door mr. A. Baank. In elk aflevering wordt ook jurisprudentie gepubliceerd, voorzien van commentaren door o.a. mr. J. Reijntjes, drs. P. Martha, mr. E. Joubert en mr. drs. A. Reinders. In de rubriek wetgeving is een overzicht gegeven van de in de afgelopen periode tot stand gekomen wetgeving. Een rubriek boekbesprekingen completeert deze aflevering.

In de over enkele weken verschijnende volgende aflevering van het tijdschrift zijn opgenomen artikelen over de strafrechtprocedure in het Oost-Caribisch gebied en een artikel van de Amsterdamse hoogleraar prof. mr. A. Hoekema (die hier kortgeleden was als gastdocent van de UNA) over ambtelijke vrijheid en verantwoordelijkheid. Ook in deze aflevering weer jurisprudentie, bekommentarieerd door UNA-medewerkers, een overzicht van de tot stand gekomen wetgeving en een aantal boekbesprekingen.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
Vrijdag 16 augustus 1985

GIFT VOOR ANTILIAANSE BIJBEL GENOOTSCHAP

WILLEMSTAD - Deze week ontving het Antilliaanse Bijbel Genootschap bericht uit Oostenrijk dat men van de Katholische Jungschar in Wenen een gift van US $ 10.000 zal ontvangen voor het projekt de bijbel te vertalen in hedendaags papiamentu. Deze gift is tot stand gekomen via de "World Catholic Federation for the Biblical Apostolate" in Stuttgart, West Duitsland, bij welke organisatie het Antilliaanse Bijbel Genootschap met steun van het Bisdom een aanvrage had ingediend.

Het Antilliaanse Bijbel Genootschap is uiteraard uitermate blij met deze gift, die zal worden gebruikt om nóg een vertaler voor het vertaalprojekt aan te trekken. Dit zal ongetwijfeld het gigantische werk om de hele bijbel in hedendaags papiamentu te vertalen en te publiceren versnellen.